

CYCLAMEN

CHEMISCHE BESTRIJDING VAN HARTROT (BOTRYTIS CINEREA) BIJ ZAADPLANTEN

Voor het fungicide Sclex (dichlozoline), waarmee ter bestrijding van *Botrytis* zulke goede resultaten werden verkregen, ook wanneer de schimmel resistent was tegen Benlate, kon in verband met giftigheidsaspecten van het middel geen toelating worden verkregen.

In de proeven van het vorige jaar (jaarverslag 1971, blz. 55-56) werd eveneens de indruk verkregen dat Eupareen (dichlofluamide) een ongunstig effect heeft op de zaadproductie.

Door het optreden van resistentie tegen Benlate (benomyl), het niet beschikbaar komen van Sclex, en het ongunstige effect van Eupareen op de zaadvorming was een nieuwe proef voor de bestrijding van hartrot noodzakelijk.

Een groep van 20 planten werd tweemaal gedurende zes maanden met Eurapeen (0.2%-oplossing) bespoten, een andere groep viermaal met hetzelfde fungicide in dezelfde concentratie.

Aan het eind van de proef bleek het aantal zaden van de planten die tweemaal waren bespoten aanmerkelijk groter te zijn dan van de planten die viermaal waren behandeld.

Het vermoeden dat Eurapeen de zaadvorming ongunstig beïnvloedt, werd hierdoor bevestigd. Bij de teelt van zaadplanten is het daarom aan te raden dit fungicide alleen te gebruiken, als het optreden van hartrot een bestrijding noodzakelijk maakt.

Het valt te hopen dat nieuwe middelen, die in het verslagjaar 1973 zullen worden getoetst, betere resultaten geven, vooral wat de zaadvorming betreft.

M. P. Beuzenberg

DE INVLOED VAN SUBSTRAAT, VOCHTTOESTAND VAN DE GROND EN DE BEMESTING OP DE HOUDBAARHEID VAN CYCLAMEN

Doorstroomproef met vier KCl-trappen

Cyclamenplanten werden ca. 14 weken voor het bloeistadium onderworpen aan een percolatiebehandeling met complete voedingsoplossingen, waarin vier kaliumchloride-trappen waren aangebracht. Bij een percolatie- of doorstroomproef zorgt men ervoor dat het afgevoerd lekwater dezelfde concentratie aan zouten heeft als het toegevoegde water.

Er werd twee à drie keer per week gepercoleerd, zodanig dat het lekvocht elke keer hetzelfde specifieke geleidingsvermogen en Cl-gehalte bezat als de toegevoegde voedingsoplossing. De behandelingen werden gestopt door de grond uit te wassen met gedestilleerd water. Daarna (15-11-71) werden de planten verplaatst naar het Proefstationgebouw voor de test op houdbaarheid en droogteresistentie. De planten van de houdbaarheidstest werden met gedestilleerd water begoten en wekelijks met een meststofoplossing bemest. De proef duurde tot 30-5-72.

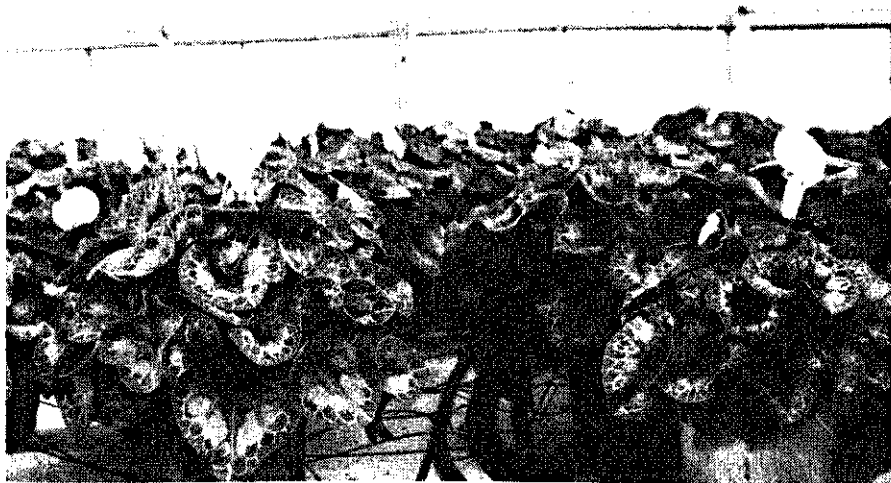
De vers- en drooggewichtopbrengst was het hoogst bij 12 meq KCl/l; de verhoging van 36 tot 72 meq KCl/l gaf een zeer scherpe opbrengstreductie. De osmotische druk van het celsap nam duidelijk toe met meer KCl, evenals het K- en Cl-gehalte van het blad.

Bij de *droogte resistentietest* bleken de planten met nul KCl gemiddeld sneller te verwelken dan die met KCl. Aangezien de uitdrogingsgraad van de grond niet werd bepaald, kan aan het zojuist vermelde resultaat moeilijk conclusies aangaande het effect van KCl op de droogteresistentie worden verbonden.

Invloed van de KCl-concentratie in de percolatie-oplossing op een aantal kwantitatieve en kwalitatieve eigenschappen van Cyclamen.

Bemonsterd op 15/11/1971

KCl meq/l	vers gew. gr/plant	droog-gew. gr/plant	atm. osm. dr. celsap	% kalium in blad	% Cl in blad	verwelking cijfer op 6/12/71	tot. bloem/plant	houdbaar-heid in weken
0	740	43,5	8,7	5,6	2,9	2,6	26,4	14,4
12	755	44,2	9,9	7,5	3,2	1,3	36,5	16,8
36	678	39,3	9,9	8,8	3,7	1,4	15,5	10,0
72	308	18,1	13,0	9,1	5,3	0,1	20,0	14,6

Een uitzondering hierop vormen de twee laagste KCl-trappen. Op grond van de iets grotere bladmassa bij de 2e trap zou hierbij i.v.m. de grotere transpiratie meer verwelking dan bij de 1e trap kunnen worden verwacht.

Het tegendeel bleek echter het geval, zodat kan worden afgeleid, dat de verhoging van 0 tot 12 meq KCl/l de cyclamenplanten resistenter tegen droogte maakte. De 2e KCl-trap bleek ook houdbardere planten op te leveren, dan de 1e, hogere trappen echter niet.

De totale opbrengst aan bloemen was ook het hoogst bij de 2e KCl-trap.

De betere houdbaarheid en droogteresistentie bij de 2e t.o.v. de 1e KCl-trap kunnen, zij het misschien niet geheel, tot een K-effect worden teruggebracht. Als optimaal K-gehalte in het blad werd 7,5% gevonden, een uitzonderlijk hoog cijfer vergeleken met andere bloemisterijgewassen.

Tenslotte kan nog worden vermeld, dat de planten met de hoogste K-trappen zich in het zoutarme stadium nog zeer goed wisten te herstellen.

*Dr. Ir. R. Arnold Bik
S. Oosterloo*